

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.07.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова
ЧЛЕНОВЕ: Мирослава Керимова
Доброслав Руков

като разгледа дело номер **3783** по описа за **2010** година докладвано от съдия **Доброслав Руков**, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по касационна жалба на Столична Регионална Дирекция за Строителен Контрол срещу решение /без номер/ от 04.08.2009 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 8190/2007 г. на Софийски Районен Съд – Наказателна колегия, 3 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 17-РДНСК-150/28.12.2006 г., издадено от Началника на С., с което на основание чл. 232, ал. 2 от ЗУТ на А. Б. Р. е наложено административното наказание „глоба”, в размер на 300 лева, за извършено нарушение по чл. 232, ал. 2, във връзка с чл. 148 и чл. 137, ал. 3 от ЗУТ.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е неправилно, поради нарушение на материалния закон.

В проведеното по делото открито заседание, касаторът не изпраща представител.

Ответътникът по касационната жалба не се явява и не изпраща представител.

Представителят на С. счита жалбата по същество за неоснователна, а решението за правилно и законосъобразно.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи и тези на представителя на С. и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

С Районен Съд е разгледал спора по същество и е намерил, че административно-наказателното производство се е развило при съществени нарушения на административно-производствените правила, а именно, че актът за установяване на административно нарушение /АУАН/ е съставен извън сроковете по чл. 34 от ЗАНН, поради което го е отменил.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, от която е видно, че решението на СРС е съобщено на СРДНК та 17.08.2009 г. Жалбата е подадена чрез СРС на 31.08.2009 г. /вх. № 25001/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен нея. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъдат разгледана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Касационната инстанция напълно споделя направените от СРС изводи и изложени мотиви, поради което не следва да ги преповтаря.

В допълнение следва да се отбележи, че съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН, по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. Тъй като в ЗАНН липсват изрични норми, уреждащи въпросите на погасителната давност, субсидиарно приложение следва да намери чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, съгласно който, наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на две години, в случаите, извън хипотезите по т.т. 1, 2, 3, 4 на същия текст. Текстът на чл. 81, ал. 2 от НК постановява, че давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо лицето, срещу което е насочено преследването. След свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност. На основание чл. 81, ал. 3 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора двугодишния срок по чл. 81, ал. 1, т. 5 НК. Следователно, срокът на така определената абсолютна давност е три години. Предвид датата на извършване на административното нарушение, така както е определена от наказващия орган – април 2006 г. този срок е изтекъл на април 2010 г. С изтичането на давността, предвидена в чл. 81, ал. 3, във връзка чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК е погасена административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за процесното административно нарушение, поради което е производството по делото следва да се прекрати на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК.

Касационният състав намира, че е недопустимо, изключвайки прилагането на погасителната давност и по отношение на извършителите на административни нарушения, те да бъдат поставяне в по-неблагоприятно положение от лицата, извършили престъпления, по смисъла на чл. 9, ал. 1 от НК.

По изложените съображения съдът намира, че решението на СРС е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, **Административен Съд С. – град, XII касационен състав**,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА срещу решение /без номер/ от 04.08.2009 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 8190/2007 г. на С Районен Съд – Наказателна колегия, 3 състав
Решението е окончателно.